

Glasben uvod.

Čas (mogočen starec v dolgi halji z diademom na glavi in dolgo palico)

Jaz sem Čas.

Pozdravljam vas!

ki čakate na Novo leto.

A, predno novo leto pride,

starec vzelo bo slovo

in za vselèj odišlo bo.

Od njega se poslavljaš,

njegov odhod pozdravljaš,

ker dosti kritike je bilo,

ki jo je ono zaslužilo.

Zato naj gre - kaj ne? (Godba, mogoče valček.)

Starec leto, obkroženo od letnih časov, pride do srede odra. Letni časi plešejo ringaraja okrog njega, potem)

Pomlad: Pomlad sem jaz.

Poletje: In jaz poletje.

Jesen: In jaz jesen.

Pomlad: Jaz sipljam cvetje.

Poletje: Jaz dajem moč.

Jesen: Jaz pa sadove.

Zima: In jaz gradim
iz biserov gradove.

Čas: In to ponavlja se iz vekov v veka.

Le ona je sprememba, ki jim mar: (Kaže na letne čase.)

In ki jo tudi Čas zabeleži:

To je njih vsakokratni gospodar.

Starec leto: Sedaj sem jaz!

Čas: A, ne več dolgo -

in vzeti treba bo slovo za vedno.

Starec leto: Zavedam se in prav z radostjo
zapuščam to obdobje bedno.

O, vem, vse klevatè in vse opravlja
in starec leto slabega dolži.

Na svojega soseda vse zabavlja,

ker lažne kritike se vsak boji.

Če ni kaj bilo prav in ne po volji,

ne brskajte za krivcem, kje tiči

in vprašajte se resno in iskreno,

če morda niste krivci vi sami.

Kuharica (prileti, živahno): Oho, oho, jaz nisem kriva, če štedilnik ne vleče in se kadi, kakor iz tunela vse leto. V prihodnjem letu mora biti vse drugače, tako ne gre več naprej!

Mlad mož ni žena (se vodita pod pazduho, se zaljubljeno gledata): In tako tudi ne!

Kuharica: Zakaj?

Mož: Vse pretečeno leto sva prišakovala.....(vzdihne.)

Žena : Pa se najina želja ni izpolnila. (vzdihne) *Od!*

Mož : Jaz nisem kriv!

Žena (ga očvrkne z očmi): Jaz tudi ne!

Mož : Saj človek vse storiš, kar moreš... (vzdihne.)

Žena (resignirano): Prav gotovo!

Staro leto : A, tudi to bi radi meni naprtili!

Vse, kar je prav - in še kaj več!

In bogve, kaj bi name še zvrnili!

Je že dovolj - odhaja, preč!

Jaz vam odpuščam, vi odpustite meni!

Ugodite kuharici in tej mladi ženi.

Starost vendar ni za tako delo -

mladim pa brezdvomno bo uspelo!

(Godbe. Letni časi obstopijo Staro leto, ki odhaja in odidejo plešoč
ši z njim.) /Ura bije 12 - moment tema/

Novo leto (priđe v bajni luči, spremljano od letnih časov, kakor prej
Staro leto.)

Kuharica, mož, žena: Pozdravljeno, Novo leto! /Tuš/.

Čas : Čas ne more biti brez vladarja
in človeštvo ne brez gospodarja.

Toraj naj takoj pri
priši

Novo leto kot vladar se ustáliči.

/Letni časi vodijo Novo leto k prestlu, kamor sede./

Zima (se prikloni): Ker zima je tvoj rojstni čas,
naj ona te najprej pozdravi.

Pomlad : Takoj na to pa še pomlad
naj tudi svoj pozdrav pristavi. (Se pokloni.)

Poletje in Jesen : Poletje in jesen ne smeta zamuditi,
pozdravoma se pridružiti. (Se poklonita.)

Novo leto : Zahvalim lepo za pozdrave,
še spremljajo jih misli prave. (Letnim časom)
Za vas že vem, da so - sestrice. (Občinstvu)
Če jih imajo le tam čoli tudi tovariši in toveršice!

Kuharica : Jaz že, in prav odkrito rečem: Pozdravljeno novo leto! In nič
drugega ne želim, kot to, da se moj štedilnik vsaj v novem letu
ne bi več kadil. ! Prosim!

Novo leto : To ti naj bo takj ustrezeno!

Dimnikar (Občinstvu) Vsem srečno in zdravo novo leto! (Stopi h kuharici in
jo objame. Ona se najprej ustraši, ko se zave, se podleže.)

Kuharica) O, Ježoš! (Proti občinstvu) Prav takera sem si želela.

Dimnikar : Kaj pomaga, če je štedilnik omeđen in vleče, če pa mora kuharica
stati dolge ure, da si prižori na stojnici kaj za v kozico!

Mali mesarčki (prineso na nosilnici malega, debelega prašičke, ki ima detel
ni list v gobcu.)

Mesar : Ne to več treba! Kar semi bodo leteli takle (kaže na prašičke)
v novem letu za kuharicami.

Kleter ja (prineseta na nosilnici zeleno ovenčan sodček): In tudi tega ne
manjkalo.

Natakar in natakarica (prineseta taso s klobasami in steklenico kumpanca,
ki jo natakar z močnim pokom odmeši in natoči.)

Novo leto: Gospodar sem zdaj, a to le časa,
 nađ drugim ni moja oblast!
 Vsak sam si pomagaj in vsem bo v pomoč,
 vse ^{um} v zadovoljnost in čast!
 Bratsko, tovariško vsi se ljubite!
 Zrepko na delo, dolžnost vas je vseh.
 Vsi pa za skupno dobroino skrbite!
 Skupna bo radost in skupen bo uspeh!

Mož (stopi bojaše bliže): Kaj pa potem midva?

Žena (ravno tako): Kaj midva?

Novo leto: Tudi vama bođi ustreženo obilno.

Štorklja (se prikaže za parom *leječki*)

Vsi (ploekajo): Zivio, novo leto!

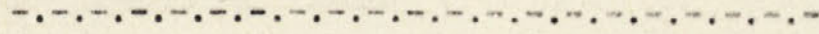
Novo leto (dvigne kozarec): Kakor se vino v kozarcu iskri,
 tako naj bo misel zdrava!
 Kakor vsem ogenj tu v srcih *gori*,
 bođi beseda nam prava.

Gasilec se pojavi na višini, poleg njega mladinec v gasilskem krju, ki drži
 transparent z letnico 1952.):

Kadar pa kje le preveč bi se vnselo,
 da narodu škoda občutna preti -
 takrat gasilec priskoči veselo
 in ognje različne na mah pogasi.

(Iz cevke, ki jo drži gasilec rosi tenka, rdečebarna meglica, ki
 zakrije sceno. Med tem par močnih akordov godbe.)

Konec.

Opomba k režiji.

Scena predstavlja v ozadju rodno fronto z zlatimi zvezdamó.

Osebe: Čas, častitljiv, mogočen starec s sivo brado in dolcimi lasmi, odet
 v dolgo haljo, modre barve z zlato dolgo palico. Na glavi
 diadem.

Staro leto, šibak starček, nasprotje časa, v krajši, sivi halji z
 usnjenim pasom, velikim sivim klobukom s palico v roki.

Letni časi - mlade deklice v odgovarjajočih barvah.

Kuharica, mlada malo bolj staromodno napravljena.

Mož in žena, operetni figuri, kakor iz dobe pred 80 leti.

Novo leto, mlad, lep vitez - kakor paž.

Dianiker (pal, lep, dandanešnji.

Mesarji (mladi fantiči v belih predpasnikih in kapa.)

Kletarja, kakor mesarji, samo v zelenem predpasniku in kapi.

Natakar in natakarica, moderna v črnem, mlada.

Gasilec in mladinec - sodobna.

Frašiček in štorklja se izrežeta iz lepenke.

26/11.57